

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko uuden Luganon yleissopimuksen ⁽¹⁾ 15 artiklan 1 kohdan c alakohta tulkittava siten, että kaupallisen toiminnan tai elinkeinotoiminnan ”harjoittaminen” siinä sopimusvaltiossa, jossa kuluttajan kotipaikka on, edellyttää jo sopimuksen valmistelun ja tekemisen yhteydessä kuluttajan sopimuskumppanin rajat ylittävää toimintaa, vai onko kyseistä määrystä sovellettava kanteen osalta toimivaltaisen tuomioistuimen määrittämiseksi myös silloin, jos sopimuspuolten uuden Luganon yleissopimuksen 59 ja 60 artiklassa tarkoitettu kotipaikka oli sopimusta tehtäessä samassa sopimusvaltiossa ja oikeussuhteen ulkomainen liittyntä on syntynyt vasta jälkikäteen siten, että kuluttaja on myöhemmin muuttanut toiseen sopimusvaltioon?
- 2) Mikäli rajat ylittävä toiminta ei ole välttämätöntä sopimuksen tekemisajankohtana:

onko uuden Luganon yleissopimuksen 15 artiklan 1 kohdan c alakohta, luettuna yhdessä 16 artiklan 2 kohdan kanssa, yleisesti esteenä toimivaltaisen tuomioistuimen määrittämiselle 5 artiklan 1 alakohdan mukaisesti, jos kuluttaja on muuttanut sopimuksen tekemisen ja kanteen nostamisen välissä toiseen sopimusvaltioon, vai edellytetäänkö lisäksi, että kuluttajan sopimuskumppani harjoittaa kaupallista toimintaansa tai elinkeinotoimintaansa myös uudessa asuinvaltiossa tai kohdistaa toimintansa siihen ja että sopimus kuuluu tämän toiminnan alaan?

⁽¹⁾ Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla Luganossa 30.10.2007 allekirjoitettu yleissopimus (EUVL 2007, L 339, s. 3).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landgericht Mainz (Saksa) on esittänyt 16.7.2020 – KX v. PY GmbH

(Asia C-317/20)

(2020/C 348/07)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landgericht Mainz

Pääasian asianosaiset

Kantaja: KX

Vastaaja: PY GmbH

Ennakkoratkaisukysymys

Onko tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 12.12.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1215/2012 ⁽¹⁾ 18 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että kyseisessä säännöksessä säädetään, siltä osin kuin on kyse matkasopimusasioista, kansainvälisen toimivallan lisäksi kansallisten tuomioistuinten alueellisesta toimivallasta, joka pääasiallisesti käsittelevän tuomioistuimen on otettava huomioon, mikäli kuluttajan, joka on matkustaja, ja hänen sopimuspuolensa, joka on matkanjärjestäjä, kotipaikka on samassa jäsenvaltiossa, mutta matkakohde ei sijaitse tässä jäsenvaltiossa vaan ulkomailla (niin kutsutut ”epäaidot kansalliset tilanteet”), mistä seuraa, että kuluttaja voi paitsi vedota kansallisiin toimivaltasääntöihin myös nostaa sopimukseen perustuvia vaatimuksia koskevan kanteen matkanjärjestäjää vastaan kotipaikkansa tuomioistuimessa?

⁽¹⁾ EUVL 2012, L 351, s. 1.